

efter lignende Principper som i Loven af 4. Oktober. Jorden skal ikke betales, men kun forrentes med 5 pCt., endvidere skal der gives $\frac{9}{10}$ af Opførelsesprisen som Byggelaan, der baade skal forrentes og afdrages. Men saa kommer der noget nyt i § 13, der bestemmer, at der skal oprettes en Konto for Byggerisiko. Det er noget helt nyt, men jeg tror ikke, det vil vise sig at være saa heldigt; jeg tror, det er uheldigt, hvis Staten paa den Maade skulde komme til at optræde som Forsikringsanstalt. Meningen med denne Konto er den, at hvis Priserne gaar ned, og de opførte Haveboliger falder i Værdi, skal denne Byggekonto bære de $\frac{3}{4}$ af Risikoen, saaledes at vedkommende Ejer eller Bruger, hvad man vil kalde ham, kun selv dækker den ene Fjerdedel. Det vil i alt Fald være en helt ny Ejendomsret, man indfører, og jeg tror, det vilde være uheldigt; jeg kan slet ikke give Tilslutning til den Tanke.

I Lighed med dette er Bestemmelsen i § 19, hvorefter der ikke kan foretages Eksekution i disse Ejendomme. Fornuftigvis er det dog bestemt, at det ikke gælder hverken Byggeselskaberne eller Statens Haveboligfond. De skal have Adgang til, bortset fra denne Bestemmelse, at inddrive deres Tilgodehavende; det er kun andre Folk, som disse Parcellister, Haveboligejere, er kommet til at skyldte Penge, der ikke skal have Lov til at foretage Eksekution i Ejendommene. Jeg tror, at ogsaa denne Bestemmelse vil virke meget uheldigt, ikke mindst for de vedkommende selv. Det vilde blive noget lignende som det, vi kendte i den første Tid, da der var oprettet Statshusmandsbrug paa Landet; da blev der blandt Betingelserne ved Auktioner oplæst, at for Fallenter og Statshusmænd gaves der ikke Kredit. Det var, fordi der ikke kunde foretages Udlæg, og det gik haardest ud over de vedkommende selv; derfor er det en daarlig Tjeneste at gøre disse Haveboligejere, hvis der bliver indført en Bestemmelse om, at der ikke maa gøres Eksekution.

I § 15 bemyndiges Statens Haveboligfond til at udstede 5 pCt.s Obligationer, og der er meget fornuftigt bestemt, at de skal udstedes gennem Hypotekbanken, og at den ikke maa afsætte dem under Parikurs. Jeg tror, det er en fornuftig Bestemmelse, thi ellers vil det ganske sikkert gaa som med andre Obligationer, at de falder betydeligt under Pari, og jo flere Obligationer vi udsteder, jo større Fare er der for, at de synker i Værdi. Jeg

tror, at vi i Fremtiden skal være en Smule mere forsigtige med at udstede Obligationer af den ene eller den anden Art; efterhaanden har vi faaet en saadan Rigelighed af Obligationer, at Kursen trykkes alt for langt ned, og det gaar selvsagt ogsaa ud over de gamle Obligationer, Hypotekbankobligationer og Kreditforeningsobligationer. En Følge af Bestemmelsen om, at Obligationerne ikke maa afsættes under Parikurs, vil sikkert blive den, at der ikke bliver særlig stærk Rift om disse Obligationer, at det kun bliver dem, der ifølge Lovforslaget tvinges til som Betaling at tage en vis Part af disse Obligationer, der vil overtage dem, Haandværkere og Entreprenører, Byggeselskaber og flere andre; men disse forskellige Personer og Selskaber skal nok vide at gardere sig, naar de ved det, før de giver Tilbud paa Opførelse af Bygning eller Udførelse af Arbejde; der er ingen Tvivl om, at de nok skal sikre sig i Forvejen; de eventuelle Tab vil de beregne i deres Tilbud. Det er en af de Bestemmelser, som kun vil have Betydning paa Papiret. I Praksis vil det sikkert ikke faa nogen som helst Betydning.

Jeg ved ikke, om det var en Tilfældighed, eller om det maaske var med Villie, at den ærede Forslagsstiller som noget af det første, han udtalte, mindede om, at Oprettelsen af Husmandsbrug i Aar kan fejre 30 Aars Fødselsdag, jeg ved ikke, om den ærede Forslagsstiller mente, at dette Lovforslag skulde være en Slags Fødselsdagsgave, i hvert Fald tror jeg ikke, den vil blive særlig vel modtaget. Endvidere udtalte den ærede Forslagsstiller, at der var ingen juridisk Bestemmelse, der hindrer en saadan Deling af Statens Jordfond. Det er selvfølgelig rigtig. Der er gennem anden Lov truffet Bestemmelse om de Penge og den Jord, som Jordfonden har faaet til Raadighed, men denne Lov kan selvfølgelig ændres ved ny Lov. Men selv om der ikke er juridiske Bestemmelser, er der dog visse moralske Hensyn at tage, og det første, der bliver gjort opmærksom paa, er den Forudsætning, at den Jord og de Penge, der bliver stillet til Raadighed, skulde anvendes ude paa Landet til Oprettelse af Husmandsbrug. Hvis man nu gik til en Ændring af de Forhold, tror jeg, at de gamle Stridsforhold igen vil komme frem, og det synes jeg ingen Grund der er til, jeg skal derfor heller ikke komme ind paa det her.

Endvidere udtalte den ærede Forslagsstiller, at hvis vi ikke vil følge disse Veje, har vi Forpligtelse til at anvise andre.